

Den 25. november 2011
J.nr.: 2008-602-00005
Sagsbehandler: Sanne Brøndum Odgaard

NOTAT
om
Danmarks tiltrædelse af
Europarådskonventionen af 2008 om adoption af børn

1. Indledning

Europarådet udarbejdede i 2008 en ny konvention om adoption af børn til afløsning af Europarådets adoptionskonvention fra 1967. Baggrunden herfor var, at 1967-konventionen var utidssvarende.

Den nye konvention fastsætter en række minimumskrav for medlemsstaternes behandling af adoptionsager, bl.a. om foretagelse af undersøgelser, der sikrer, at en adoption er til barnets bedste, og om samtykke til adoption. Samtidig styrker konventionen barnets retsstilling i adoptionsager. Dansk ret opfylder disse krav.

Konventionen blev åbnet for undertegnelse den 27. november 2008. I den forbindelse undertegnede en række lande, herunder Danmark, konventionen. Inden undertegnelsen var Retsudvalget blevet orienteret herom, og relevante myndigheder og organisationer var blevet hørt over konventionen.

Ved undertegnelsen blev Danmark ikke bundet af konventionen.

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. 436 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg af 14. december 2010 tilkendegav den daværende justitsminister, at Danmark ville tiltræde konventionen inden udgangen af 2011.

Konventionen er efterfølgende blevet oversat til dansk, og regeringen agter nu at tiltræde den.

2. Gældende ret

2.1. Adoptionslovgivningen i Danmark

Adoption er i Danmark reguleret ved adoptionsloven, der bl.a. indeholder regler om betingelserne for adoption, om retsvirkningerne af adoption, om ophævelse af adoption og om formidling af adoption.

Det er efter loven en grundlæggende betingelse for adoption, at adoptionen er til gavn for barnet. Vurderingen af, om en adoption er til gavn for barnet, sker på grundlag af en undersøgelse af barnets og adoptantens forhold.

Adoptionsloven indeholder regler om behandlingen af sager om både nationale adoptioner og om internationale adoptioner.

2.2. Internationalt samarbejde om adoptioner

2.2.1. Haagerkonventionen af 1993

Danmark har tiltrådt Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner. Konventionen har til formål at skabe retlige rammer for internationalt samarbejde om konkrete adoptionssager mellem myndighederne i adoptivbørnenes hjemlande og i modtagerlandene med henblik på beskyttelse af børnenes interesser.

Familiestyrelsen er centralmyndighed i Danmark for det internationale samarbejde om adoption efter konventionen.

2.2.2. Europarådskonventionen af 1967 om Adoption af Børn

Danmark har tiltrådt Europarådskonventionen af 1967 om Adoption af Børn. I modsætning til Haageradoptionskonventionen handler Europarådskonventionen ikke direkte om internationalt samarbejde om adoption. I stedet stiller konventionen en række krav til regulering af adoptionsområdet i de enkelte medlemsstater. Dette drejer sig bl.a. om indhentelse af samtykke til adoption og om behandlingen af adoptionssager.

3. Den nye Europarådskonvention om adoption

a) Baggrunden for konventionen

Baggrunden for udarbejdelsen af den nye konvention er, at 1967-konventionen er utidssvarende. Dette skyldes især, at der siden 1967-konventionen internationalt er sket en væsentlig udvikling af holdningen til en række af de emner, som 1967-konventionen regulerer. Dette drejer sig især om øget fokus på børns rettigheder, herunder børns inddragelse i behandlingen af adoptionssager.

b) Konventionens anvendelsesområde

Konventionen gælder for alle former for adoption af børn under 18 år, og konventionen omfatter både internationale og nationale adoptioner.

c) Konventionens hovedelementer

Konventionen indeholder følgende hovedelementer:

- Adoptionen skal være til gavn for barnet. Der skal inden adoptionen foretages en undersøgelse af både adoptanten og barnet, herunder adoptantens adoptionsegnethed, helbred mv.
- Retningslinjer for afgivelse af samtykke til adoption.
- Krav om minimumsalder for adoptanter samt krav om aldersforskel mellem adoptant og adoptivbarn.
- Mulighed for at medlemsstaterne kan tillade partnere af samme køn samt samlevende af samme eller forskelligt køn at adoptere sammen.
- Fastlæggelse af retsvirkningerne af en adoption.
- Udpegning af centralmyndigheder i medlemsstaterne til brug for internationalt samarbejde om adoption.
- Forbud mod utilbørlig økonomisk vinding eller anden fordel af en aktivitet vedrørende adoption.

- Understøttelse og sikring af tilstrækkelig adoptionsrådgivning og ”post adoption service” til adoptanter, kommende adoptanter og adopterede børn.
- Adoptivbarnets mulighed for at få oplysninger om sin oprindelse.
- Ligestilling af børn født i ægteskab og børn født uden for ægteskab i relation til adoption.

4. Betydningen af konventionen for Danmark

Adoptionslovgivning i Danmark og praksis på adoptionsområdet opfylder konventionens krav og anbefalinger til adoptionslovgivningen. Konventionen vil derfor ikke umiddelbart have betydning for adoptionslovgivningen, men ved fremtidige ændringer af adoptionslovgivningen skal det sikres, at lovgivningen fortsat er i overensstemmelse med konventionen. Tiltrædelse af konventionen vil således ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Tiltrædelse af konventionen vil heller ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken det offentlige eller for borgerne.

Som følge af den øgede globalisering opstår der oftere og oftere spørgsmål om anerkendelse i Danmark af adoptioner, der er foretaget i udlandet. Det vil lette anerkendelsen af en udenlandsk adoption, at adoptionslandet har tilsluttet sig konventionen, således at lovgivningen i adoptionslandet opfylder konventionens krav, bl.a. i relation til retsvirkningerne af en adoption.

5. Hjemlen til at tiltræde konventionen

Efter adoptionslovens § 40 a kan regeringen indgå overenskomst med andre stater om forholdet mellem dansk og fremmed rets regler om adoption. Overenskomsten finder anvendelse her i landet efter bekendtgørelse i Lovtidende.

6. Grønland og Færøerne

1967-konventionen gælder for Færøerne, men ikke for Grønland.

Den nye konvention indeholder mulighed for at tage territoriale forbehold, og ved tiltrædelsen af konventionen vil regeringen tage forbehold for konventionens anvendelse i Grønland og på Færøerne. Dette skyldes, at ikraftsættelse af konventionen for Grønland og Færøerne kræver samtykke fra henholdsvis Grønlands Selvstyre og Landsstyret på Færøerne.